

## İsra ve Mirac'a Giden Yol; Mescid-i Aksa

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Harâm’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksâ’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.” [Kuran, İsra, 1]

İsra ve Mi'rac mucizesi Hicretten on sekiz ay önce Mekke’de, Receb ayının 27. gecesi meydana gelmiştir.

Son Peygamber Hz Muhammed (sav) Efendimiz ve ashabı o ana kadar müşriklerden çok işkenceler görmüş, Taif’e yaptığı seferde gördüğü kötü tavır ve eziyetler Onu iyice üzmüştü.

Bir gün Utbe, Şeybe, Ebû Süfyân, Nadr b. Hâris, Ebu'l-Buhterî, Velîd b. Mugîre, Ebû Cehil, Ümeyye b. Halef ve Kureyş'in diğer ileri gelenleri Mekke'ye hâkim bir noktada toplandılar. Aralarında, Hz. Muhammed'le konuşmayı, onu sıkıştırarak davasından vazgeçirmeyi tasarladılar. Ona, kavminin kendisiyle konuşmak için toplandığını, onu beklediklerini haber verdiler. Onların doğru yola erişmelerini çok arzulayan Hz. Muhammed (sav), hemen geldi ve yanlarına oturdu. Kureyşliler, “Biz Araplar arasında, senin kavmine yaptığını kimse yapmamıştır. Sen babalarımızı kötüledin, dinimizi ayıpladın, akıllarımızı küçümsedin, heykellerini yaptığımız tanrılarımıza hakaret ettin ve toplumu böldün, olabilecek en kötü şeyleri yaptın! Şayet bunu mal elde etmek için yapıyorsan sana malımızdan verelim en zenginimiz ol; şeref istiyorsan seni başımıza geçirelim; iktidar istiyorsan seni melik yapalım; eğer sana cin musallat olduysa seni tedavi ettirmek için mülkümüzü harcayalım veya seni mazur görelim.” diyerek birtakım öneriler getirdiler.

Heykelperest Mekkeliler:

وَقَالُوا لَن تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا أَوْ تُسْقِطَ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَن نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

“Allah'tan seni tasdik eden bir melek göndermesini iste ya da sana altın ve gümüşten hazineler, saraylar ve köşkler versin ve seni zengin yapsın. Oysa sen çarşılarda dolaşıyorsun, geçimini sağlamaya çalışıyorsun!” diyerek “Dediler ki, 'Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça yahut senin hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olup aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmadıkça yahut iddia ettiğin gibi gökyüzünü üzerimize parça parça düşürmedikçe yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmediğimiz yahut altından bir evin olmadıkça ya da göğe çıkmadıkça sana asla inanmayacağız. Bize gökten okuyacağımız bir kitap indirmedikçe göğe çıktığına da inanacak değiliz.' dediler ve Allah Rasulüne buyurdu ki: Onlara de ki, 'Rabbimi tenzih ederim. Ben ancak rasûl/elçi olarak gönderilen bir beşerim.'” [Kuran, İsrâ, 90-93]

Müşriklerin iç daraltan bu konuşmalarının ardından Hz. Peygamber, Rabbi tarafından âyetlerinin bir kısmını kendisine göstermek ve böylece daha metin olmasını sağlamak için, mucizevî bir yolculuğa çıkarıldı. Peygamberimiz Mekke'de, evinde iken veya Kâbe'de Hicr denilen yerde bulunduğu sırada Cebrâil aleyhi'sselâm bazı meleklerle birlikte gelerek Peygamberimizin göğsünü açmışlar, kalbini zemzem ile yıkadıktan sonra hikmet ve iman nuru doldurmuşlardır. Peygamberimizin Mi'rac'tan önce göğsünün açılması, o muazzam olaya bir hazırlık, göreceği olaylar karşısında rahat olması ve kendini kaybetmemesi içindir. Cebrâil aleyhi's-selâm Peygamber Efendimize Burak adı verilen bir binek getirdi. Burak, adını göğsünün gördüğü son noktaya basmaktaydı. (Müslim, İmân, 259.) O'nu Burak'a bindirdi ve birlikte Kudüs'teki Mescîd-i Aksa'ya gittiler. Peygamberimiz burada tüm peygamberlere imam olarak namaz

kıldırıldı. (İbn Hişâm, Sîret, II, 244). Beytül-Makdis'e kadar olan ve Kur'an'da gece yürüyüşü anlamına gelen "İsrâ" kelimesiyle karşılanan yolculuk, semaya yükselişe yani "Mi'rac" ile devam etti.

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

"Gökler kapı kapı açılacaktır." ayetinde anlatıldığı gibi göğün kapısı açıldı ve peygamberimiz birinci semâya varmış oldu. Sadece zaman ve mekânla iliştilirdiği takdirde anlama imkânı bulunan biz insanlara, bunu anlatmanın bir aracı olarak yani idraki kolaylaştırmak için söz konusu figürlere başvurulmuştur.

Nitekim Ebû Zer, Resûlullah'a, "Rabbini gördün mü?" diye sormuş, Hz. Peygamber de, "O bir nur, O'nu nasıl göreyim!" buyurmuştur. (Müslim, Îmân, 291) Huzura çıkan Elçisi'nin Rabbini görüp görmediği merak edilmeye ve tartışılmaya başlanınca, Hz. Âişe, "Her kim Muhammed Rabbini gördü derse yalan söylemiştir. Zira Allah, 'Bu gözler O'nu göremez...' (En'âm, 6/103) buyurmaktadır. (Buhârî, Tevhîd, 4) Zira bu gözlerin görebileceği alan bir mekan ile sınırlıdır. Bu sebeple;

وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةً إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةً

"Oysa o gün bir kısım yüzler rablerine bakarak mutlulukla parılayacak" ayeti ile anlatılan hadise, Allah'ın salih kullarına bahşedeceği fakat tarifini dünyada yapamayacağımız bir müjdedir. Allah Rasûlü, zaman ve mekândan münezze olan Rabbi ile buluşmayı insanın idrakine sunarken de şüphesiz kullandığımız lisanın müsaade ettiği imkânları kullanmıştır.

Allah'ın kitabında anlattığı peygamberleri Efendimiz (sav) Miraç'ta görmüş ve

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ

"De ki: "Ben, peygamberler arasında benzeri gelip geçmemiş (türemiş) biri değilim." [Kuran, Ahkaf, 9] buyrularak, "kendisine itaat edilmesi farz olan" peygamberlerden biri olduğu zikredilmiştir.

Son Elçi Hz. Muhammed'e iman edenler söz konusu nübüvvet geleneğinin bir halkası olarak gelen hiçbir peygamberi ayırt etmemiş, birini diğerinden ayrı tutmamış, hepsine iman etmişlerdir. Âyet-i kerimede bu durum Miraç Gecesi Efendimiz'e indirilen vahiyde şöyle ifade edilmiştir: "Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: 'O'nun peygamberlerinden hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz...' (Bakara, 2/285-286)

Buhârî ve Müslim'de yer alan rivayetlere göre İsrâ ve Mirac mucizesi şöyle anlatılmıştır:

"Birinci kat semaya yükseltildiğim zaman baktım ki orada bir zât duruyor. Sağında birtakım karaltılar solunda da birtakım karaltılar gözüküyor. Bu zât sağına baktığında gülüyor, soluna baktığında ağlıyordu. Bana dönerek, 'Hoş geldin salih peygamber, hoş geldin salih evlât.' diyerek beni selâmladı. Ben, Cebrail'e onun kim olduğunu sorunca, 'Bu Âdem'dir. Sağındaki ve solundaki karaltılar da onun çocuklarının ruhlarıdır. Sağındakiler cennetlikler, solundakiler de cehennemlik olanlardır. Bu nedenle sağına bakınca mutlu oluyor, soluna bakınca da üzülüyor.' açıklamasını yaptı." (Müslim, Îmân, 75, 263; Buhârî, Menâkıbü'l-Ensâr, 41; İbn Hanbel, I, 309; Abdürrezzâk, Musannef, V, 321; Abdürrezzâk, Musannef, V, 321; Ebû Dâvûd, Edeb, 35; İbn Hanbel, II, 363; Tirmizi, Sıfatul-kıyame, 16]

Peygamberimiz Cebrâil aleyhi's-selâm'ın kılavuzluğunda yoluna devam etti. Peygamberlerle görüşmelerinin ardından "Sidretü'l-Müntehâ" ya varıldı. Mahlukatin varabileceği son nokta burasıydı. Son Peygamber Hz. Muhammed (sav) tüm mahlukattan uzaklaştırılıp yaratıcıya manevi yakınlığın en üstün derecesi olan bir makama yükseltilmiştir. Mi'raç, beşerin anlayış çizgisinin ötesindedir. Miraç'ın fizik kanunları ile açıklanması mümkün değildir. Zira Rabbimiz, yaratılmış olanların bağlı olduğu zaman ve mekan mefhumundan münezzehtir.

MİRAC'TAN ÜMMETE GELEN HEDİYE: NAMAZ

Mi'rac yolculuğunda, kendisini ziyarete gelen habibini boş çevirmeyen Yüce Allah ona birtakım hediyeler vermiştir. Ümmetinden Allah'a şirk koştırmayan günahkârların bağışlanacağı müjdesi verilmiştir (İbn Hanbel, I, 423)

Müslüman hataya düşebilir, günahlara dalabilir ama asla inkara gitmemeli, Allah'ın emir ve yasaklarını (şeriatını) inkar etmemelidir. Çünkü günah işlemek haram, günahı inkar etmek ise küfürdür ki, bu kişiyi imansız yapar.

Mi'rac ile, eşini ve amcasını kaybettiği “Hüzün Yılı”nda Mekke'de eziyete uğrayan Sevgili Nebî'ye büyük bir ikramda bulunulmuştur.

Rasûlullah'a yaşatılan bu tecrübe “namaz” ile taçlandırılmış, Hz. Peygamber (sav), yaşadığı bu olağanüstü tecrübeden sonra ümmetine yeniden dönmüş ve onları da namaz ile Yaratıcılarına ruhen yükselmeye çağırmıştır. Müminler ise her namazda okudukları “Tahiyyât” ile Resûlullah'ın yaşadığı bu hadiseyi tekrar tekrar canlandıracaktır.

Evet, Mi'rac bir yükseliştir... Kulun Allah nezdinde yükselişi... Kullar bu yükselişi hiç şüphesiz O'nun razı olacağı bir hayat ile gerçekleştirirler. Zira, Efendimizin buyurduğu gibi: “Namaz müminin mi'racıdır.” (Süyûtî, Şerhu İbn-i Mâce, I, 313)

Bu makamda Peygamberimize üç ilâhî ihsanda bulunulduğu hadis-i şeriflerde ifade buyuruluyor. Bunlar:

1- Beş vakit namaz, Mi'rac hediyesi olarak Peygamberimizin getirdiği beş vakit namaz, aynı zamanda mü'minin Mi'rac'ı sayılmıştır.

2- Allah'a ortak koştırmayanların bağışlanacağı müjdesidir.

3- Bakara Sûresi'nin sonundaki üç âyet ki, İslâm'ın temel inanç esaslarını tamamlamakta ve müslümanların çektiği üzüntü ve sıkıntıların sona erdiği müjdelenmektedir.

Peygamber Efendimiz Miraç'ta yüce Yaradan'a şöyle söylemiştir:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ

“Hayat sahibi varlıkların hayatlarıyla sundukları ibadetler, dualar ve bütün güzel söz ve davranışlar Allah'a mahsustur.”

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

“Ey nebî, Selâm, Allah'ın rahmeti ve bereketleri senin üzerine olsun.”

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

“Selâm bize ve Allah'ın salih kullarının üzerine olsun.”

Bu konuşmaya tanık olan melek Cebrail (a.s) Kelime-i şehadet getiriyor:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

“Şehadet ederim ki ALLAH'tan başka ilâh yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve elçisidir.”

Ümmet-i Muhammed olarak bize düşen vazife, bu mirasa sahip çıkarak, 5 vakit namazımızı cemaat ile kılmaya gayret etmektir.

## MİRAC'TAKİ RU'YETU'LLAH

Sidret'ul-Münteha'dan sonra Peygamberimiz Allah'ı gördü mü?

Olay esnasında Peygamberimiz pek çok ilâhî âyetler görmüştür ki, Kuran'ı Kerim'de ve Sahih Hadislerde bunlara işaret buyurulmuştur. Esasen İsrâ Suresi'nin ilk ayetinde Peygamberimizin Mi'rac sebebi açıklanırken, "Kendisine bir kısım âyetlerimizi göstermek için." buyurulmuştur.

İkrime (r.a.) şöyle demiştir: "İbn Abbas (r.a.): 'Muhammed (s.a.s.) Rabbini gördü.' dedi. Ben: 'Gözler O'nu idrak edemez' buyurulmuyor mu? dedim, İbn Abbas: "Allah gerçek nuru ile tecelli ettiği zaman öyledir, diye cevap verdi." Yine İbn Abbas (r.a.): "İbrahim aleyhi's-selâm'ın Allah'ın dostu olmasına, Mûsa aleyhi's-selâm'ın Allah ile konuşmasına ve Muhammed aleyhi's-selâm'ın Allah'ı görmesine şaşıyor musunuz?" demiştir. [Tirmizî, Tefsir'ul Kuran, 7, 3279.] İkrime'nin (ö.103) İbn Abbas (r.a.)'dan rivâyetine göre, İbn Abbas şöyle demiştir: "Muhammed'in gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı." âyet-i kerime'sinin tefsirinde, "O'nu kalbi ile gördü" demiştir. [Kuran, Necm, 21]

Tabiki en doğrusunu Allah bilir.

## İSRA VE MİRAC HAKTIR, HAKİKATTİR

İsrâ ve Mirac hadisi “müttefekun aleyh” dir yani doğruluğu hakkında İslam alimleri ittifak etmişlerdir. İsrâ ve Mirac mucizesinin Peygamber Efendimizin mucizelerinden en barizi olduğu bütün Müslümanların icmaı ile sabittir. Yani kesindir ve inkar edilemez bir vakıadır.

İsrâ ve Mi'rac hem ruh, hem bedenle birlikte olmuştur. Mütেকaddiminden ve Mütעהhirinden yani önceki ve sonraki gelip geçmiş bütün müslüman alimler bunun üzerinde ittifak etmişlerdir. İmam Nevevi, Müslim şerhinde şöyle demektedir: «İnsanların ekserisinin, seleften çoğunluğun, kelâmcılardan, hadişçilerden ve fıkıhçılardan müteahhir imamların tümünün üzerin de bulunduğu kanaat şudur ki; Rasûlullah bedeniyle, Mi'rac'a götürüldü. İbn Hacer de Buhârî Şerhinde diyor ki: «Gerçekten İsrâ ve Mi'rac aynı gecede, uyanıklık halinde ve bedenle ruhu her ikisi birlikte gerçekleşmiştir. Hadisçilerden, kelâmcılardan ve fakihlerden cumhûru ulemâ bu kanaate sahiptirler. Sahih haberlerin zahiri bu olay üzerinde ittifak halindedir.”

İsrâ ve Mi'rac'ın; beden ile ruhun birlikte olduğunda şübheye mahal bırakmayan bir delil de şudur ki; Kureyş müşriklerinin bu olayı alaya almaları, şaşkınlıkla karşılamaları ve Peygamberimizi yalanlamada acele etmeleridir. Çünkü mes'ele sadece bir rû'ya mes'ele olsaydı ve Resûlullah bunu bir rû'ya şeklinde onlara haber verseydi; onların bu olaya şaşmalarına,gözlerinde büyütmelerine ve inkâr etmelerine gerek kalmazdı. Çünkü uykuda görülen şeylerin belli bir sınırı yoktur. Bilâkis bu gibi bir rû'yayı görmek o vakit müslümana da, kâfire de caiz olur. Eğer iş böyle olsaydı, elbette müşrikler Rasûlullah'ı susturmak maksadıyla ondan Mescidi Aksâ'nın özelliklerini, kapılarını ve duvarlarını sormazlardı.

## MESİCİD-İ AKSÂ'NIN ÖNEMİ

Mescid-i Aksa İslâm'ın ilk kiblesidir. Müslümanlar, hicretin on altıncı ayına kadar Rasûlullah'ın (sav)'ın yaptığı gibi Mescid-i Aksa'ya dönerek namaz kıldılar. Allâh Rasûlü (s.a.v.) bir hadis-i şeriflerinde Aksa'nın önemine vurgu yapmak için şöyle buyurmuşlardır:

“(Ziyaret maksadıyla) ancak üç mescide seyahat edilebilir: Mescid-i Haram, benim şu mescidim ve Mescid-i Aksa.” (Buhârî, Fedâilü's-Salât,6; Müslim, Hacc, 288/827)

Rasûlullâh (s.a.v.) de Ebû Zer'in (r.a.) bir sorusuna cevap olarak yeryüzünde ilk inşa edilen mescidin “Mescid-i Haram”, ikinci inşa edilenin ise “Mescid-i Aksa” olduğunu beyan buyurmuştur. (Buhârî, Enbiyâ, 10.)

1400 yıl öncesinden bugünü haber veren Rasûlullah (sav) buyuruyor ki:

فقد روى الطبراني في معجمه الكبير قال حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ النَّضْرِ الْعَسْكَرِيُّ، حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ حَفْصِ النَّفِيلِيُّ، حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ أَعْيَنَ، عَنِ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ فِطْرِ بْنِ خَلِيفَةَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوَّلُ هَذَا الْأَمْرِ نُبُوَّةُ وَرَحْمَةٌ، ثُمَّ يَكُونُ خِلَافَةٌ وَرَحْمَةٌ، ثُمَّ يَكُونُ مُلْكًا وَرَحْمَةٌ، ثُمَّ يَكُونُ إِمَارَةً وَرَحْمَةٌ، ثُمَّ يَتَكَادَمُونَ عَلَيْهِ تَكَادُمَ الْحُمْرِ، فَعَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ، وَإِنَّ أَفْضَلَ جِهَادِكُمُ الرِّبَاطُ، وَإِنَّ أَفْضَلَ رِبَاطِكُمْ عَسْكَلَانُ .

حديث صححه الشيخ الألباني

Peygamberimiz buruydu ki (SAV.)

“Bu işin başı nübüvvet ve rahmettir, sonra halifelik ve rahmettir, sonra hükümdarlık ve rahmettir, sonra önderlik ve rahmettir.” Sonra eşeklerin ısırarak için yığıldığı gibi üzerinize yığılırlar, o halde siz de cihat edin, cihatlarınızın en hayırlısı Ribattır, en hayırlı cihad ise [Gazze sınırındaki] Askalan/Aşkelon'dur.” [Tabarani, Mucemu'l-Kebir]

İsra mucizesinin son, Mi'rac mucizesinin de ilk basamağı olan Fillstin, Gazze ve Mescidi Aksa bugün işgal altındadır. Yeryüzünde Kâbe'den sonra ikinci inşa edilen bu mescid Tıpkı Mescidi Haram gibi Mescidi Nebi gibi bütün Ümmeti Muhammed tarafından korunması gereken kutsal mekanlardandır. Allah Teala niçin peygamber efendimizi kabe'den değil de Mescidi Aksa'ya götürmüş ve oradan gökler alemine yükseltmiştir? Niçin İsra suresinde çevresini mübarek kıldığımız Mescidi Aksa diye buyurmuştur? Burada bütün Mü'minlere şöyle bir mesaj vardır: Kıyamete kadar Mescidi Aksa'yı küfürden, isyandan, inkardan, zulümlerden sizler koruyacaksınız. Evet, Mescidi Aksa ve Kudüs-ü Şerif alemi İslamın namusudur, şerefidir, Siyonist İsrail'in orayı işgal edip kirlletmesine hiçbir Müslüman razı olamaz. Kudüs'e sahip çıkma sırası bugün bizlerin vazifesidir.

Bugüne kadar Kudüs'ü ziyaret giden hıristiyan sayısı yıllık bazda milyonlarla ifade edilirken o kutsal beldeyi ziyarete giden Müslüman sayısı birkaç yüzbini maalesef geçememiştir.

Miraç'ta indirilen Bakara Suresi'nin 285 ve 286. ayetlerinin (Amenerrasulu) ayetinin son cümlesi “Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.” ‘tir. Bu itibarla Mümin yardım istediği konuda önce kendisi mücadele edecektir. Zira Allah:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُذْهِبْ أَقْدَامَكُمْ

“Ey inananlar! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder. Ayaklarınızı sabit kılar.” [Kuran, Muhammed Suresi, 7] buyrulmuştur. Müminlerin yapması gereken şey Allah'ın emirlerini kendi nefislerinde aile ortamlarında, iş yerlerde, sokakta kısaca her yerde yaşamaktır. Nice ümmetler gelmiş geçmiş ve Son Peygamber'in getirdiği İslamı yaşama sırası Ümmet-i Muhammed'e gelmiştir. Allah'ın kelamı Kuran'ın ve Sünnetin hükümleri ortada iken müminler başka hangi hükme uyabilirler ki !?

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

“Allah ve Resul'ü bir konuda karar verdiği zaman, hiçbir inanan erkek ve inanan kadın için, o konuda tercih hakkı yoktur. Kim Allah ve Resul'üne asilik ederse o, açık bir sapkınlıkla sapmış olur.” [Kuran, Ahzab, 36]

Müslüman, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı teslim olan kimse demektir. Zaten ayette buyrulduğu gibi mümine bundan başkası da yakışmaz. Bu sebeple bize düşen vazife her daim Hakk'ın tarafında, batılında

karşısında olmaktır. Mümin; küfrün, inkarın, isyanın karşısında, imanın ve ilahi emirlerin tarafında olmalıdır.

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

“Ve bilin ki, Allah'ın Elçisi aranızdadır. O, her işinizde ve her zaman sizin temayülünüze uysaydı, (toplum olarak) bundan zarar görürdünüz. Ama, görüldüğü gibi, Allah imanı size sevdirdi, onu kalplerinizde güzelleştirdi ve küfrü, hakikatı inkar etmeyi, günah işlemeyi ve güzel olan şeylere karşı çıkmayı size çirkin gösterdi ki bu kimseler, doğru yolu izleyenlerdir.” [Kuran, Hucurat, 7]

Bu cihetle bütün Müminler, ister Kutsal Belde Kudüs'te, ister Doğu Türkistan yapılan bütün zulümlerin karşısındadır. Filistin, bu Ümmete Hz. Muhammed'in hedef olarak gösterdiği ve Hz. Ömer'in görevlendirdiği komutan Ebu Ubeyde bin Cerrah'ın eliyle M. 638 yılında savaşız bir şekilde feth ederek bize emanet ettiği mubarek bir beldedir. I. Haçlı Seferi ile 15 Temmuz 1099 yılında elimizden çıkan ve işgal edildiğinde 70 bin Filistinlinin kadın, çocuk demeden katledildiği ve 88 yıl zulüm ve katliamlarla geçen sürenin ardından 2 Ekim 1187'de Selahaddin Eyyubi tarafından yeniden feth edilerek bize miras bırakılan mubarek bir beldedir.

Allah Resulü (s.a.s.)'in:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

"Mü'minlerin, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet etmeye ve birbirlerine acımadaki örnekleri adeta bir beden örneğidir. Onun bir organı rahatsız olduğunda diğer organları da uykusuzluk ve ateşle ona katılır" [Müslim, Birr, 66; Buhârî, Edeb, 27) hadisi şerifince bugün aynı şu ayetlerde zikredildiği gibi;

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (٧٥)  
الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (٧٦)

“Size ne oldu da Allah yolunda ve “Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!” diyen çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz? \* İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inanmayanlar ise bâtıl dava uğrunda savaşırlar. Şu halde şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphe yok ki şeytanın planı (tuzağı) daima zayıftır.” [Kuran, Nisa, 75, 76] da haykırdıkları gibi haykırarak, yardım isteyen Gazzelilere umut olmak en büyük arzumuzdur.

İsra ve Mirac ruhuyla yücelebilenlerin İsra ve Mirac topraklarına karşı sorumluluklarını da unutmamaları gerekir. Bugün İsra ve Mirac toprakları, Allah Resulü (s.a.s.)'in miracına şahitlik eden kutsal Mescidi Aksa siyonist zalimlerin işgali altındayken gönlüne mirac şuurunu yerleştirebilenlerin kendilerini rahat hissetmeleri mümkün değildir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey inananlar! Rükû edin, secdeye varın, Rabbinize kulluk edin ve iyilik yapın ki, başarıya erişesiniz” (Hac, 77) Ayette de zikredildiği gibi başarının anahtarı, namaz, kulluk ve her hayra “Kim var? diye seslenilince, sağına ve soluna bakmadan fert fert 'ben varım! ' cevabını veren” bireyler olmaktadır.